

ΚοσμοΠΟΛΙΤΙΚΑ

Γράφει ο Παναγιώτης Νικολάου

«Δεν έχω μάθει δυστυχώς να μην ανήκω μια στο βοσκό, μια στο μαντρί και μια στο λύκο.»

Τραγούδι: Δεμένη.

Στίχοι: Γεράσιμος Ευαγγελάτος, μουσική: Θέμης Καραμουρατίδης, ερμηνεία: Νατάσσα Μποφίλιου.

Ακόμα να ανακοινωθεί το... Γεφύρι της Άρτας

ΟΛΑ τριγύρω αλλάζουν κι όλα τα ίδια μένουν. Οι στίκοι αυτοί του παλιού τραγουδιού του Νίκου Παπάζογλου έρχονται στο νου καθώς ο Σεπτέμβρης έφυγε κι ο Οκτώβρης ήλθε με τις ίδιες αγωνίες και τα ίδια προβλήματα να ζητούν επιτακτικά λύση. Η ελληνική κυβέρνηση παλεύει ακόμη να κλείσει και να παρουσιάσει αυτό το έρμο πακέτο των νέων μέτρων κι απορώ τι έγιναν τα Ζάππειο 1,2 και 3 που είχαν όλες τις λύσεις έτοιμες. Άλλα και πως τα ισοδύναμα έγιναν εντελώς αδύναμα στη «διαπραγμάτευση» με την τρόικα. Πως η «λάθος συνταγή» και το «λάθος φάρμακο» έγιναν απαραίτηση δόση και πως η ανάπτυξη έμεινε απλά όνειρο προεκλογικής νυχτός μπροστά στην παρατεταμένη ύφεση.

ΩΣΤΟΣΟ, έχω ελπίδες πως μάλλον θα μπει τέλος στη μεγάλη αγωνία, καθώς η κυβέρνηση Σαμαρά θέλει να είναι έτοιμη για το Eurogroup της ερχόμενης Δευτέρας και για τη Σύνοδο Κορυφής στις 18 Οκτωβρίου. Τώρα μπορώ να κοιμάμαι ήσυχος. Έχει επομέναι το προσχέδιο του προϋπολογισμού – προσχέδιο γιατί όσα γραφτούν θα σημασθούν για να αντικατασταθούν από πο... (τρο)ικανά νούμερα - και δεν μπορεί, κάποια στιγμή θα ανακοινώσει και τα νέα μέτρα, λίγο πριν τη νέα μεγάλη εξόρμηση για την καταβολή της μεγάλης δόσης και την επιμήκυνση της θεραπείας... Βασική προϋπόθεση, βέβαια, είναι τα βρει με την τρόικα σε αυτό το πακέτο μέτρων που μοιάζει πιο πολύ με το Γεφύρι της Άρτας: το πρωϊ το στήνουν, το βράδυ το γκρεμίζουν...

ΣΤΟ εξωτερικό τα πράγματα φαίνονται να είναι πιο βατά, καθώς οι εταίροι (κι οι εταίρες) έχουν συνειδητοποιήσει πως η διατήρηση της τρικομματικής κυβέρνησης συνεργασίας αποτελεί μονόδρομο για τη συνέχιση των μνημονίων. Γ' αυτό και δίνονται κάποια μπόνους καλής διαγωγής, όπως δηλώσεις συμπάθειας κι υποστήριξης και (θεωρητικές προς το παρόν) επιμηκύνσεις. Με τη σαφή προϋπόθεση να τηρηθούν τα συμφωνηθέντα, δηλαδή η ίδια λανθασμένη συνταγή, το ίδιο λάθος φάρμακο. Αυτός είναι ο βασικός όρος.

ΑΝΤΙΘΕΤΑ τα πράγματα δεν είναι καθό-

Ο νεαρός προσπαθεί να βγει από σήραγγα ενός τούνελ στη μεθοριακή γραμμή Γάζας-Αιγύπτου, στη Ράφα, στη νότια Γάζα. Εμπορεύεται κι επιβιώνει λαθραία. Από το τούνελ (της κρίσης) προσπαθούν να βγουν κι εκατομμύρια Έλληνες που επίσης εμπορεύονται κι επιβιώνουν λαθραία... Κι είναι αμφίβολο αν υπάρχει έστω ένα χέρι βοήθειας...

λου εύκολα στο εσωτερικό μέτωπο - τόσο εντός των ελληνικών τειχών, όσο κι εντός των κομμάτων που συμμετέχουν στην κυβέρνηση. Η κοινωνία έχει ξεσκιωθεί και πάλι, τα κόμματα της αντιπολίτευσης (από τον ΣΥΡΙΖΑ και τους Ανεξάρτητους Έλληνες μέχρι το ΚΚΕ και τη Χρυσή Αυγή) έχουν βγει στα χαρακώματα, ενώ στους κόλπους των κομμάτων επικρατεί αναστάτωση ενόψει της ψήφισης των νέων μέτρων. Υπάρχουν ήδη πολλές φωνές που διαφοροποιούνται και χαρακτηριστικό του κλίματος είναι ότι την περασμένη Παρασκευή η Κοινοβουλευτική Ομάδα της ΔΗΜΑΡ συνεδρίασε για 5 ώρες για να αποφασιστεί η σάση των βουλευτών του κόμματος (που συμμετέχει στην κυβέρνηση).

ΜΕ μια ψύχραιμη ματιά, το ΠΑΣΟΚ κι η ΔΗΜΑΡ κινδυνεύουν να καταγράψουν σημαντικές απώλειες από την καταψήφιση του νέου πακέτου των αντιλαϊκών μέτρων λιτότητας, ενώ και στη ΝΔ διαγράφεται σκηνικό αμφισβήτησης. Στο ΠΑΣΟΚ είναι αρκετοί αυτοί που μπορεί να βρεθούν εκτός Κινήματος, σε μία πρωϊκή «δημοκρατική» έξοδο κι έχουν ήδη υπάρξει οι πρώτες ζημώσεις για δημιουργία πολιτικού φορέα. Η ΔΗΜΑΡ αντετωπίζει υπαρξιακό πρόβλημα, καθώς η αριστερά της προέλευση συγκρούεται καθαρά πλέον με την δεξιά της πολιτική. Ενδεικτικό είναι ότι ο Γιάννης Μιχελογιαννάκης κατέθεσε την περασμένη Παρασκευή πρόταση

στην Κοινοβουλευτική Ομάδα για καταγγελία της κυβέρνησης Σαμαρά (στην οποία συμμετέχει η ΔΗΜΑΡ)!

ΤΟ ΠΙΟ σημαντικό είναι ότι οι ενδεχόμενες απώλειες που θα έχουν τα δύο από τα τρία κόμματα της κυβέρνησης συνεργασίας θα αποκαλύψουν το αδιέξοδο στο οποίο έχουν περιέλθει τα δύο αυτά κόμματα και θα δημιουργήσουν το ψυχολογικό και πολιτικό υπόβαθρο για το τέλος της συμμετοχής τους στην κυβέρνηση. Γιατί, με την υπερψήφιση των νέων μέτρων απογυμνώνεται ο προεκλογικός τους λόγος, οι δημοκρατικές τους εγγυήσεις κι η υπόσχεση για «κοινωνία όρθια». Αντίθετα, η ΝΔ έχει ακόμη το χαρτί της παραμονής της χώρας στο ευρώ. Είναι το επιχείρημα στο οποίο πατά - μαζί με τους εταίρους - για να δικαιολογήσει την επιβολή των νέων μέτρων.

ΑΛΛΑ το παράξενο είναι που η κυβέρνηση επιμένει στην ύπαρξη της ρήτρας απόκλισης από τη στιγμή που όλα τα σχέδια έχουν πέσει έξω. Ποιος λαμπρός νους σκέφτηκε αυτή τη ρήτρα που θα επιφέρει αυτόματα και νέες περικοπές σε μισθούς και συντάξεις σε περίπτωση που δεν επιτευχθούν οι στόχοι; Και γιατί ο πρωθυπουργός Σαμαράς επιμένει σε αυτή τη ρήτρα από τη στιγμή που πιο σίγουρο είναι να μην επιτευχθεί το πιάσιμο των στόχων παρά το αντίθετο;

Τυπικά

Δύο μάχες ανάμεσα σε πολιτικούς και δημοσιογράφους είχαμε αυτές τις ημέρες. Έναν στην Αυστραλία κι έναν στην Ελλάδα. Οι δύο συγκούσεις είχαν διαφορετικές αφετηρίες, σκοπούς και κατάληξη κι αν τις δούμε αντικειμενικά θα διαπιστώσουμε πως κάπου έχουν μπερδευθεί οι γραμμές. Όχι οι «κόκκινες» των κομμάτων, αλλά οι διαχωριστικές γραμμές ανάμεσα στην διάκριση των ρόλων και των εξουσιών.

Στην πρώτη περίπτωση, ξεσκιώθηκε σάλος από τις δηλώσεις του Άλαν Τζόουνς, ο οποίος σε εκδήλωση της νεολαίας των Φιλελεύθερων στο Πανεπιστήμιο του Σίδνεϊ δήλωσε ότι ο Τζον Γκίλαρντ πέθανε από ντροπή από τα ψέματα που λέει η κόρη του και πρωθυπουργός, Τζούλια Γκίλαρντ. Ήταν μία χονδροειδής, προσωπική εκτίμηση που ξέπερασε τα εσκαμένα και δεν στηρίζεται σε καμία δημοσιογραφική έρευνα, καταγραφή ή δεοντολογία. Δικαιολογημένη η αντίδραση του κοινού και των διαφοριστών, αλλά κι η «συγγώμη» που αναγκάσθηκε να ζητήσει ο κατά τα άλλα έμπειρος δημοσιογράφος.

Η δεύτερη περίπτωση συνέβη στην Ελλάδα, με πρωταγωνιστές τον πρόεδρο της Βουλής, Ευάγγελο Μεϊμαράκη, που κατηγορεύεται για συμμετοχή σε έπλημα μαύρου χρήματος και στον δημοσιογράφο Νίκο Χατζηνικολάου, διευθυντή της εφημερίδας «Real news», ο οποία έκανε τις σχετικές «αποκαλύψεις». Δεν μπαίνουμε στην ουσία του θέματος γιατί είναι υπό έρευνα κι υπό δικαστική εξέταση, αλλά σημειώνουμε ότι η εφημερίδα δημοσίευσε έγγραφα που ήταν γνωστά στη Βουλή. Θέλουμε, πάντως, να τονίσουμε ότι ήταν φάσιλ του Μεϊμαράκη να ζητήσει να αποκαλυφθούν δημόσια τα πόθεν έσχες του Χατζηνικολάου. Όχι μόνο γιατί έδειξε ότι θέλει να μετατραπεί η υπόθεση σε πρωσική διένεξη, ούτε γιατί ο δημοσιογράφος δεν δικάζει - απλά αποκαλύπτει - αλλά βασικά και κύρια γιατί ο Χατζηνικολάου κι ο κάθη Χατζηνικολάου εργάζονται στον ιδιωτικό τομέα και δεν έχουν διαχειρισθεί δημόσιο χρήμα, ούτε τις ελπίδες ενός λαού.

Τα δύο αυτά παραδείγματα απικαλύπτουν τα αιώνια βασανιστικά ερωτήματα σχετικά με την δημοσιογραφία, τον έλεγχο και την εξουσία που ασκεί, κατά πόσο συγχέονται οι ρόλοι με την εκτελεστική εξουσία κι άλλα τέτοια... Τυπικά...

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ (υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης)

ΕΙΠΕ:

Δεν δικαιολογούνται, ούτε προκύπτουν τα κριτήρια, οι λόγοι ή το δημοσιονομικό όφελος της απόλυτης (δημοσίων υπαλλήλων).

ΔΕΝ ΕΙΠΕ:

Γ' αυτό να είστε σίγουροι πως θα απολυθούν!

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ (ΔΗΜΑΡ)

ΕΙΠΕ:

Η Αριστερά της ευθύνη δεν είναι η Αριστερά που εγγύαται ότι θα κυβερνήσει καλά η Δεξιά.

ΔΕΝ ΕΙΠΕ:

Αλλά η Αριστερά που εγγύαται πως δεν θα κυβερνήσει η Αριστερά.

